



KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 2. februar 2026

Sag BS-2901/2024-KBH

Sagsøger

mod

Advokatnævnet
(advokat Martin Simonsen)

Denne afgørelse er truffet af dommerne Dommer 1, Dommer 2 og Dommer 3.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 17. januar 2024.

Sagen vedrører en prøvelse af Advokatnævnets kendelse af 21. december 2023, hvorved advokat Sagsøger blev pålagt en bøde på 20.000 kr. for tilside sættelse af god advokatskik.

Advokat Sagsøger har nedlagt principal påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 21. december 2023 (sagsnr. 2023-1576) ophæves, subsidiært stadfæstes, dog således at der ikke fastsættes en sanktion, og mere subsidiært stadfæstes, dog således at der i stedet for en bøde pålægges advokat Sagsøger en irettesættelse.

Advokatnævnet har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Oplysningerne i sagen

Af Advokatnævnets kendelse af 21. december 2023 fremgår:

” ...

Klagens tema:

Advokat Vidne 1 har på egne vegne og på vegne af Person 1, der var arving i et dødsbo, klaget over, at advokat Sagsøger, der repræsenterede en medarving, har tilsidesat god advokatskik ved at fremsende forligsforslag til bobestyrer og ved at fremlægge væsentlige dele af forligsforhandlingerne for retten.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 1. maj 2023.

Sagsfremstilling:

Kendelsen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, men Advokatnævnet har gengivet centrale dele af denne.

Person 1's far afgik ved døden den 21. november 2008, og hendes mor afgik ved døden den 18. august 2021. Boet blev udleveret til bobestyrerbehandling.

Der var tvist mellem Person 1 og en medarving om, hvorvidt der forelå et misbrug af uskiftet bo.

Advokat Sagsøger og Advokat 1, Plesner Advokatanpartsselskab, bistod medarvingen.

Ved e-mail af 1. marts 2022 til bobestyrer skrev Advokat 1, at de ønskede, at der skulle foretages yderligere undersøgelse af et potentielt misbrug af uskiftet bo.

Bobestyrer fremsendte ved e-mail af 23. marts 2022 yderligere materiale til Advokat 1 og skrev, at hun herefter afventede at høre nærmere om eventuelle krav/anlæggelse af sag.

Ved e-mail af 11. maj 2022 til bobestyrer og Person 1 fremsatte Advokat 1 en række spørgsmål.

Advokat Vidne 1 meddelte ved e-mail af 7. juni 2022 til bobestyrer, at Person 1 havde bedt ham bistå med besvarelsen af e-mail af 22. maj 2022, hvilket han fremsendte ved e-mail af 15. juni 2022.

Ved e-mail af 16. juni 2022 fremsendte Advokat 1 til Person 1 på krav vedrørende misbrug af det uskiftede bo, hvori der på vegne af medarvingen blev fremsat et foreløbigt vederlagskrav mod boet på 530.000 kr. og omstødelse af overdragelse af en lejlighed til Person 1, såfremt der ikke var midler i boet til at honorere vederlagskravet.

Bobestyrer fremsendte den 23. juni 2022 udkast til boopgørelse, hvoraf det fremgik, at Person 1 skulle arve 7/8 af bobeholdningen, og medarvingen skulle arve 1/8 af bobeholdningen.

Advokat Vidne 1 fremsendte ved brev af 1. august 2022 til Advokat 1 bemærkninger til hendes brev af 16. juni 2022. Af brevet fremgik bl.a.:

” Svar på fremsendt påkrav samt forligstilbud

På vegne af Person 1 skal jeg herved vende tilbage til brev af 16. juni 2022 vedrørende påstået misbrug af det uskiftede bo efter (...).

Nedenfor knyttes bemærkninger til de enkelte forhold.

Chevrolet Lacetti

Baggrunden for bilens overdragelse er der redegjort omhyggeligt for i e-mail den 15.06.2022, som der henvises til i dens helhed. Jeg har noteret, at redegørelsen ikke har givet anledning til spørgsmål.

Som anført i redegørelsen blev der afregnet en købesum. Dette skete ved at [...] gæld til min klient blev nedskrevet.

Bilens alder og ret begrænsede værdi taget i betragtning og sammenholdt med det faktum, at min klient om beskrevet i redegørelsen sørgede for kørelighed for Person 2 i alle de efterfølgende år, er det min vurdering, at der i henhold til retspraksis ikke ville have været grundlag for et misbrugskrav selv hvis der ikke havde været erlagt en købesum.

Såfremt et krav ønskes søgt forfulgt, må der redegøres nærmere for dette, og det må specificeres, hvorledes kravet opgøres.

Overførsel af 1,5 mio. kr.

Baggrunden for [...] overførsel af 1,5 mio. kr. er der ligeledes redegjort for i e-mail den 15.06.2022, hvorfor der også i denne relation henvises til denne redegørelse. Redegørelsen har tilsvarende ikke givet anledning til nogen spørgsmål, har jeg noteret.

[...] havde som anført oprindeligt lånt USD 190.000 af Person 1 i 1999. Der blev på [...]s initia - tiv aftalt en rente på 2,5%. I årene derefter førte parterne regnskab med udeståendet. Som do - kumentation vedlægges gældsbevis med hhv. rentetilskrivning og afdrag igennem årene.

I oktober 2014 overførte [...] 1,5 mio. kr. til Person 1. Restgælden var på daværende tidspunkt 1.453.675 kr., hvorfor [...] efter overførslen havde et tilgodehavende på 46.325 kr. Dette blev udlignet ved, at Person 1 efterfølgende overførte 4.000 kr. per måned til [...]. Derved havde Person 1 i realiteten til sidst overført et lidt større beløb retur til [...] end de 46.325 kr. Disse månedlige afdrag af 4.000 kr. fremgår desuden af kontoopgørelser modtaget fra [bank].

Som det kan ses, er der blevet ført nøje regnskab med mellemværendet, og der ses ikke at være grundlag for nogen form for et misbrugskrav.

Ejerlejlighed beliggende [...] Frederiksberg

Ejerlejligheden blev den 10.10.2017 overdraget fra [...] til Person 1 for 1.912.000 kr. Overdragel -sen skete i overensstemmelse med de gældende regler i værdiansættelsescirkulæret.

Efterfølgende blev der givet et par gaver, der har været inde for rammerne af afgiftsfri gaver, og som ikke har stået i misforhold til formuen. Derudover har gaverne i væsentligt omfang haft til formål af kompensere for, at Person 1 i vidt omfang afholdte udgifter på vegne af [...], herunder f.eks. under ferier, [...] besøg hos Person 1 m.v.

Ved stillingtagen til, hvorvidt overdragelse af en ejendom er udtryk for misbrug, skal der i hen - hold til retspraksis tages højde for de konkrete omstændigheder. Som der er redegjort for, havde Person 1 en nær tilknytning til lejligheden, og købet af denne var bl.a. ligefrem finansieret af Person 1.

Det er ikke givet, at overdragelsen vil kunne anses som et misbrug af det uskiftede bo, og det må bl.a. forventes at indgå i vurderingen, at både [...] specifikt havde ønsket, at [medarving] alene skulle modtage tvangsarv.

I relation til ejerlejlighedens markedsværdi på overdragelsestidspunktet bemærkes det, at denne var i en meget dårlig forfatning, idet den ikke havde været istandsat i mere end 20 år. Dette er helt sædvanligt, når der er tale om ældre, der ikke kan eller prioriterer istandsættelser og renoveringer, og det har selvsagt betydning for værdien.

I 2017 var det gennemsnitlige pris kvadratmeterpris i [...] på 38.930 kr. Hvis gennemsnittet for 2016-2018 tages, var den på 39.387 kr. per m². Såfremt en markedspris skal anslås, skal der herefter fradrages for ejerlejlighedens ringe stand.

En markedspris synes således at have været i niveau 3.830.000 kr., svarende til ca. 36.132 kr. per m².

Differencen mellem 3.830.000 kr. og købesummen 1.912.500 kr. udgør 1.917.500 kr. Såfremt det fuldt ud blev lagt til grund, at overdragelsen var udtryk for misbrug af det uskiftede bo, ville [medarving] således maksimalt have et vederlagskrav på 1/8 heraf, svarende til 239.687,50 kr.

Bevisbyrden for at overdragelsen er udtryk for et misbrug ville påhvile [medarving], og det er som anført slet ikke givet, at domstolene ville anerkende noget krav, når sagens samtlige omstændigheder taget i betragtning. Udover alle de konkrete omstændigheder, der ville kunne tale imod misbrug, vil det bl.a. kunne være en udfordring for [medarving] at bevise, og der har været en formueovergang, når formueoversigten bl.a. er bortkommet.

Såfremt det ikke var muligt at nå til enighed om et forlig, ville der kunne fremhæves en lang række forhold til støtte for at der ikke har været tale om et misbrug og der bl.a. præsenteres regneeksempler vedrørende [medarving]s tvangsarv, såfremt der havde været gennemført skifte, da [...] afgik ved døden, hvilket ville have stillet [medarving] mindre fordelagtigt end nu.

---oo0oo---

Trods det ovenfor anførte og det forhold, at det er særdeles tvivlsomt, hvorvidt grundlag for noget vedlagskrav, skal jeg på vegne af min klient tilbyde et forlig, hvorefter [medarving]s nettoarv øges med 200.000 kr. og Person 1's nettoarv tilsvarende reduceres med 200.000 kr.

Således som udkast til boopgørelsen pt. foreligger jf. [bobestyrer]s mail den 23.06.2022, vil forliget således føre til, at [medarvingen]s nettoarv stiger fra det opgjorte 165.814,87 kr. til 365.814,87 kr., mens Person 1's tilsvarende svar til boet stiger fra 338.895,88 kr. til 538.895,88 kr.

Nærværende forligstilbud er fremsat uden præjudice for en eventuel retssag. Forligstilbuddet er gældende i 14 dage fra d.d. ”.

Advokat Sagsøger [sic] svarede ved brev af 20. september 2022 bl.a.

” Inden det er muligt for min klient at tage endelig stilling til det fremsendte forligstilbud, hvorefter min klients nettoarv øges med 200.000 kr., mens din klients nettoarv tilsvarende reduceres med 200.000 kr., har jeg en række opfølgende spørgsmål. ”

Det fremgik endvidere, at bobestyrer modtog kopi af brevet.

Advokat Vidne 1 besvarede ved brev af 27. september 2022 advokat Sagsøgers [sic] henvendelse. Af brevet fremgik bl.a.:

” Fristen for det fremsatte forligstilbud forlænges til 10 dage fra d.d. Forligstilbuddet er fremsat uden præjudice for en eventuel retssag. Involvering af bobestyrer i nærværende korrespondance frabedes venligst af hensyn til respekt for forligsforhandlingernes fortrolighed. ”

Advokat Sagsøger svarede den 7. oktober 2022, at hans klient ikke kunne acceptere tilbuddet. Endvidere fremgik, at han var instrueret om at tilbuddet, at sagen [sic] kunne ”lukkes” mod betaling af 1,4 mio. kr. til hans klient, og at tilbuddet udløb 10 dage fra dato.

Advokat Vidne 1 svarede den 9. oktober 2022, at han ville videresende det fremsendte til sin klient. Det fremgik videre, at forligstilbuddet lå meget langt fra det, der var

fremSAT på vegne af hans klient og anmodede om en specificering af, hvorledes kravet fremkom. Advokat Sagsøger besvarede e-mailen den 15. oktober 2022.

Advokat Sagsøger indgav på vegne af sin klient stævning af 8. december 2022 mod Person 1 med bl.a. principal påstand om, at Person 1 skulle tilpligtes at anerkende, at medarvingen af det beholdne bo forlods skulle tillægges 622.689,87 kr. Af stævningen fremgik bl.a.:

”2.4 Drøftelser mellem parterne efter 29. oktober 2021

Den 16. juni 2022 fremsendte sagsøger, [medarvingen], påkrav til Person 1 vedrørende misbrug af det uskiftede bo efter Person 2, indeholdende et foreløbigt vederlagskrav mod boet på 530.000 kr., se hertil bilag 5.

Den 26. juni 2022 sendte [bobestyrer] udkast til regnskab, se hertil bilag 6.

Den 1. august 2022 besvarede advokat Vidne 1, på vegne Person 1, sagsøgers påkrav af 16. juni 2022. Se hertil bilag 7. Den 20. september 2022 besvarede sagsøger Person 1's brev af 1. august 2022 med en række opfølgende spørgsmål, se hertil bilag 8. Den 27. september 2022 besvarede sagsøgte dette brev, se hertil bilag 9.”

Det omtalte bilag 7 er fremlagt for Advokatnævnet.

Advokat Vidne 1's brev af 1. august 2022 (bilag 7) blev fremlagt med overstrege-de passager, herunder linjen i toppen af brevet og et par afsnit i bunden af brevet.

Advokat Vidne 1 indgav på vegne af Person 1 svarskrift af 24. januar 2023. Af svarskriftet fremgik bl.a., at Person 1 for så vidt angik sagsøgers principale påstand anerkendte, at medarvingen af det beholdne bo forlods blev tillagt kr. 200.000, og at hun skulle frifindes for så vidt angik den del af det af medarvingens frem satte vederlagskrav, der oversteg 200.000 kr. Endvidere fremgik bl.a.:

” Sagsøgers fremlæggelse af materiale fra forligsforhandlinger

38. Med henblik på at undgå en retssag har der forud for nærværende retssag pågået forligsfor-handlinger. Sagsøgte har imidlertid fremlagt uddrag i forbindelse med stævningens indleve-ring, hvilket vil give anledning til indlevering af en klage til Advokatnævnet. Sagsøger opfor-dres til at lade sagens bilag 7 udgå af sagen inden 14 dage fra d.d.

39. Til rettens orientering kan det oplyses, at den overstregede tekst i emnefeltet til bilag 7 var ”Svar på fremsendt påkrav samt forligstilbud”, samt at det fremgik af sidste afsnit i brevet, at forligstilbuddet blev fremsat uden præjudice. Såfremt sagsøger ikke accepterer at lade bilag 7 udgå af sagen, gøres det gældende, at retten skal afvise bilaget.

(....)

44. Det bemærkes dog, at det er under al kritik, at sagsøger ved fremlæggelse af bilag 7 for ret-ten har forelagt de ”mellemregninger”, der førte til fremsættelse af dette tilbud om anerken-delse af et vederlagskrav på 200.000 kr. til [medarvingen]. En advokat skal vise respekt for for-ligsforhandlinger. Dette skyldes, at det både er i parternes og i retssystemets interesse, at sager forliges. Såfremt der ikke kan forhandles i tillid til, at de afgivne oplysninger/indrømmelser/be-regninger ikke vil blive brugt imod den pågældende part under en efterfølgende retssag, vil dette kunne begrænse viljen til at indgå i forligsforhandlinger ganske betragteligt.”

Advokat Vidne 1 har oplyst, at advokat Sagsøger begærede syn og skøn, hvor en skønsmand bl.a. skal tage stilling til ejerlejlighedens værdi.

Advokat Sagsøger indgav replik 8. marts 2023, hvoraf det af pkt. 4.3 bl.a. fremgik:

” Sagsøgtens anbringender vedr. fremlæggelse af materiale fra forligsforhandlinger

Sagsøgte har fremsat påstande om, at sagsøger har fremlagt uddrag af forligsforhandlinger i forbindelse med stævningens indlevering, og at sagsøgte finder, at dette vil give anledning til indlevering af en klage til Advokatnævnet.

Det er korrekt, at sagsøger har fremlagt uddrag af skriftvekslingerne mellem parterne om sagen. Dette er helt afgørende for retten for at forstå sagens rette sammenhæng jf. ovenfor punkt 2.2

Netop af hensyn til de advokatetiske regler, hvoraf følgende fremgår: "Har en part forud for el - ler under en verserende retssag, voldgift eller anden tvisteløsning tilbudt forlig, må modpar - tens advokat ikke over for den afgørende instans fremlægge eller på anden måde oplyse om for - ligsforslaget uden samtykke fra modparten", har sagsøger dog omhyggeligt og i videre grad end påkrævet overstreget alt, der vedrører parternes forligsdrøftelser, herunder særligt forligsfor - slag.

Det har i øvrigt ingen betydning for nærværende sag længere, da sagsøgte selv har "taget be - kræftende til genmæle" for et betydeligt beløb og i øvrigt har fremlagt den relevante korrespon - dance uden overstregninger."

Advokat Vidne 1 anførte i duplik af 10. marts 2023 bl.a.:

13. Det fastholdes, at advokat Sagsøger ikke var berettiget til at fremlægge bilag 7, som består af materiale fra forligsforhandlingerne, der pågik forud for, at sagsøger valgte at anlægge retssag. Som anført i svarskriftet, vil der i denne anledning blive indbragt klage til Advokat -nævnet.

14. Sagsøger har desværre trods det anførte valgt ikke at imødekomme sagsøgtens opfordring til at lade sagens bilag 7 udgå af sagen. Retten anmodes om at se bort fra bilag 7.

15. Sagsøger har anført, at uddraget fra forligsdrøftelserne blev fremlagt, da det var "helt afgø - rende for retten for at forstå sagens rette sammenhæng...". Det bestrides, at det på nogen måde var "afgørende" for rettens forståelse af sagen eller på nogen måde berettiget, at advokat Sagsøger bevidst valgte at fremlægge uddrag af parterne forligsdrøftelse under nærværende retssag."

Bobestyrer spurgte ved e-mail af 20. januar 2023 til arvingernes repræsentanter bl.a., om der var anlagt sag.

Advokat Vidne 1 bekræftede ved e-mail af 22. januar 2023, at der var anlagt sag, og skrev bl.a.:

" De skriftlige forligsforhandlinger der har været mellem parterne forud for retssagen, har sagsøger uden samtykke fremlagt dele af for retten, hvorfor der også vil blive indleveret en klage til Advokatnævnet. Dette blot til orientering."

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat Vidne 1 har på egne vegne og på vegne af Person 1 påstået at Sagsøger har tilsidesat god advokatskik ved at fremsende et fremsat forligsforslag til bobestyrer og ved at fremlægge væsentlige dele af forligsforhandlingerne for retten.

Fremlæggelse for bobestyrer:

Advokat Vidne 1 har til støtte herfor bl.a. anført, at advokat Sagsøger ikke var berettiget til at sende kopi af sit brev af 20. september 2022 til bobestyrer, da der var tale om forligsdrøftelser mellem parterne.

Ifølge artikel 51 i de advokatetiske regler må sådanne oplysninger ikke gives til en ”afgørende instans” uden samtykke. Advokat Vidne 1 gør gældende, at bobestyrer skal betragtes som eller sidestilles med en afgørende instans, da bobestyrer er udpeget af skifteretten og varetager boets behandling på vegne af skifteretten i henhold til dødsboskiftelovens bestemmelser. Bobestyrer er tillagt kompetence til at tage stilling til en række spørgsmål og kan således træffe afgørelser, der får betydning for boets arvinger. Det fremgår således bl.a. af dødsboskiftelovens § 54, stk. 2, at ved tvister, som skal afgøres ved skifteretten, skal bobestyrer opfordre til sagsanlæg. Hvis en sag ikke anlægges, skal bobestyrer redegøre for sin vurdering af spørgsmål, som vil blive lagt til grund under sagens videre behandling. Bobestyrer skal på ny opfordre til sagsanlæg, hvis en arving ikke er enig i vurderingen. Bobestyrers opfattelse af et forhold kan således bl.a. få betydning, hvis ingen af parterne anlægger sag, og bobestyrers holdning kan blive præget af, at en part som led i forligsmæssige drøftelser har gjort visse indrømmelser og fremsat forligstilbud og lignende. Bobestyrer må således anses for at være eller som minimum sidestilles med en afgørende instans. Der kan endvidere anlægges det perspektiv, at der må anses for at være en vis identifikation mellem skifteretten og bobestyrer grundet den særlige relation mellem bobestyrer og skifteretten.

Fremlæggelse for retten:

Advokat Vidne 1 har anført, at advokat Sagsøger i den version af forligstilbuddet, som han fremlagde for retten, ikke havde overstreget de meget væsentlige afsnit om værdiansættelse af ejerlejligheden og kernen af forligstilbuddet.

På trods af, at det udtrykkeligt var anført i alle advokat Vidne 1 skrivelser, at der var tale om forligstilbud, der blev fremsat uden præjudice, og på trods af, at det ved brev den 27. marts 2022 var indskærpet overfor advokat Sagsøger, at forligsforhandlingernes fortrolighed skulle respekteres, valgte advokat Sagsøger således at fremlægge væsentlige dele af disse for retten. Yderligere har advokat Sagsøger afvist at lade materialet udgå af retssagen, hvilket ligeledes må anses for at være en skærpede omstændighed.

De dele advokat Sagsøger fremlagde for retten indeholdt oplysninger om den værdi for en ejerlejlighed, som Person 1 ville kunne anerkende som led i et forlig.

I retssagen er det behæftet med en væsentlig bevismæssig usikkerhed, hvilken værdi ejerlejligheden havde på det tidspunkt, hvor den blev overdraget. For det første skete overdragelsen for cirka 5 år siden, og for det andet er det selvsagt vanskeligt at vurdere ejendommens stand, når der efterfølgende er forløbet flere år, hvor ejerlejligheden er blevet gennemgribende istandsat. Bevisbyrden påhviler medarvingen. Hvis Person 1 imidlertid selv havde lagt en værdiansættelse af ejerlejligheden til grund på 3.830.000 kr. under forligsdrøftelser, var det utvivlsomt, at dette vil kunne påvirke rettens stillingtagen til ejerlejlighedens værdi, således at mindst dette beløb ville blive lagt til grund ved retens bedømmelse af sagen. Det var derfor særdeles problematisk, at advokat Sagsøger fremlagde de skøn og beregninger, der var grundlaget for det fremsatte forligstilbud.

Af de afsnit fra forligstilbuddet, der ikke er overstreget, fremgår det, at der ud fra den skønnede markedspris alene for ejerlejligheden kan beregnes et vederlagskrav på 239.687,50 kr. Baseret på disse oplysninger vil en dommer således kunne efterlades med det indtryk, at det fremsatte forligstilbud kunne være større end dette beløb, idet advokat Sagsøger i stævningen også har påberåbt en række øvrige forhold udover spørgsmålet om ejerlejlighedens værdi.

Person 1 valgte at tage bekræftende til genmæle i relation til 200.000 kr. i overensstemmelse med det allerede fremsatte forligstilbud. Dette valg blev delvist truffet, fordi det ansås for nødvendigt, idet modparten havde fremlagt dele af det fremsatte forligstilbud, hvoraf det kunne fremstå for dommeren som om, at der havde været tilbudt et større beløb end dette.

Det forhold, at advokat Vidne 1 i svarskriftet afgav oplysninger om selve det beløbsmæssige forligstilbud ændrer ikke på, at oplysningerne i stævningens bilag 7 burde udgå af sagen. En del af skaden var allerede sket ved advokat Sagsøgers fremlæggelse af forligstilbuddet. Advokat Sagsøger blev opfordret til at lade stævningens bilag 7 udgå af sagen, således at ”skaden kunne begrænses”. Advokat Sagsøgers synspunkt i replikken må anses for at understøtte, at oplysningerne, som han fremlagde i strid med de advokatetiske regler, kan have stor betydning for sagen.

Advokat Sagsøgers anmodning om syn og skøn bl.a. vedrørende ejerlejlighedens værdi understreger, at forholdet vedrørende ejerlejlighedens værdi er særdeles væsentligt – og kan være afgørende – for retssagens udfald, og at det problematiske ved advokat Sagsøgers fremlæggelse for retten af forligskorrespondancen og de i denne anledning udvekslede beregninger.

Hertil kommer, at skønsmanden som udgangspunkt får indsigt i processkrifter og bilag, og det forhold, at der i sagen foreligger materiale fra forligsdrøftelserne, hvor sagsøgte skønner ejerlejlighedens værdi til et vist niveau, kan således præge skønsmandens vurdering og dermed få væsentlig betydning for sagen. Selv såfremt det lykkes for Person 1 at få afskåret skønsmandens adgang til forligstilbuddet, vil det allerede fremlagte kunne påvirke dommerens syn på sagen.

Advokat Vidne 1 har videre anført, at det må anses som en skærpende omstændighed, at advokat Sagsøger fastholdt bilaget som en del af sagen på trods af, at overtrædelsen blev påtalt. Derved får det uberettiget fremlagte fortsat betydning for den verserende sag.

Advokat Vidne 1 har herudover anført, at det er vanskeligt at se noget problematisk i hans orienteringer af retten og bobestyrer om indgivelse af klagen til Advokatnævnet, der blev indgivet som varslet.

Såfremt parter ikke kan have tillid til, at det sikres, at de indrømmelser eller tilbud, der afgives under forligsforhandlinger, ikke må bruges imod dem under en eventuelt efterfølgende retssag, vil det underminere det grundlag, der er påkrævet for at parter er vilige til at indgå i forligsdrøftelser. Derfor er advokat Sagsøgers adfærd en alvorlig overtrædelse af de advokatetiske regler.

Indklagede:

Advokat Sagsøger har påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Advokat Sagsøger har til støtte for afvisningspåstanden gjort gældende, at klagen er åbenbart grundløs.

Fremlæggelse for bobestyrer:

Advokat Sagsøger har bl.a. anført, at det ikke var uberettiget, at han sendte kopi af brevet vedrørende forligsdrøftelserne til bobestyrer.

Advokat Sagsøger har henvist til artikel 51 i de advokatetiske regler samt kommentaren hertil i ”De Advokatetiske Regler - kommenteret af Lars Økjær Jørgensen og Martin Lavesen”, og anført, at det alene er fremsendelse af forligsforslaget over for en afgørende instans, der kan være i strid med artikel 51, og at bobestyrer under ingen omstændigheder er eller kan være en ”afgørende instans”.

Dette understreges af, at bobestyreren ikke kan træffe bindende afgørelser mellem parterne i forhold til spørgsmål om misbrug af et uskiftede *[sic]* bo, da sådanne tvister skal indbringes for skifteretten, der træffer afgørelse som 1. instans, som det er sket med den anlagte retssag. Bobestyreren udgør i denne forbindelse ikke nogen form for dømmende myndighed.

At bobestyrer i medfør af dødsboskiftelovens § 52, stk. 1, kan opfordre til sagsanlæg, medfører selvsagt ikke, at bobestyrerne er tillagt nogen form for dømmende kompetencer eller i øvrigt kan være at sidestille med en afgørende instans.

Fremlæggelse for retten:

Advokat Sagsøger har anført, at den for retten fremlagte udgave af brev af 1. august 2022 ikke afslører, modpartens ”forligsforslag”, hvilket er et krav i § 51, stk. 1, i de advokatetiske regler. Advokat Sagsøger fjernede omhyggeligt alle oplysninger i bilaget, der kunne henføres til modpartens forligsforslag, og de øvrige oplysninger var relevante og egnede til at oplyse sagen blev [sic] fremlagt til åbenbar varetagelse af hans klient interesser.

Advokat Sagsøger har anført, at han omhyggeligt og grundigt fjernede alle oplysninger om det fremsatte forligstilbud, så det ikke engang ud fra det fremlagte fremgik, at der havde været forligsforhandlinger. Det bemærkes, at der ikke er noget forbud mod at oplyse, at der har været forhandlet forlig, og således heller ikke at modparten har afgivet forligsforslag, jf. side 246 i ”De Advokatetiske Regler - kommenteret af Lars Økjær Jørgensen og Martin Lavesen”. Advokat Sagsøger gik således videre end påkrævet i forbindelse med ekstraheringen af oplysninger relateret til forligstilbuddet.

Advokat Sagsøger har endvidere henvist til side 245f. ”De Advokatetiske Regler - kommenteret af Lars Økjær Jørgensen og Martin Lavesen”, herunder, at hvis et dokument, som både indeholder modpartens forligsforslag og andet, som det er tilladt at fremlægge, ønskes fremlagt, må der foretages ekstrahering, så modpartens forligsforslag ikke fremgår af den fremlagte udgave af dokumentet. Der blev netop foretaget ekstrahering med henblik på at fjerne modpartens fremlagte forligstilbud, og det er således ikke korrekt, når advokat Vidne 1 anfører, at de meget væsentlige afsnit om værdiansættelse af ejerlejligheden og kernen af forligstilbuddet ikke var overstreget. Kernen af forligstilbuddet - selve forligstilbuddet - er overstreget. Værdiansættelsen af lejligheden, som parterne har drøftet i korrespondancen, har ikke direkte noget at gøre med parternes forligsdrøftelser, og værdiansættelsen siger hverken direkte eller indirekte noget om de forligstilbud, som parterne har fremsat. Under alle omstændigheder var parterne i korrespondancen meget uenige om værdiansættelsen, hvilket også er årsagen til, at der nu er begæret syn og skøn.

Hertil kommer, at det fremlagte bilag (ud over det overstregede om forligstilbuddet) er og var meget væsentligt for advokat Sagsøgers klient i forhold til at dokumentere det helt centrale i sagen, nemlig overførslen af de 1,5 mio. kr. samt værdien af ejerlejligheden på Frederiksberg.

Ejerlejlighedens værdi er omdrejningspunktet for det udmeldte syn og skøn i sagen, og det forekommer således åbenbart, at formålet med fremlæggelsen af bilaget alene har været at oplyse om parternes opfattelse af sagen generelt og således ikke at påvirke retten.

Der er ikke noget odiøst i at fremstille parternes opfattelse af sagen, som i øvrigt under ingen omstændigheder kan henføres til et forligsforslag. At advokat Sagsøger i sin replik fremhævede, at fremlæggelsen af materialet var helt afgørende for retten for at forstå sagens rette sammenhæng, og at dette kan have betydning for sagen, er helt uproblematisk. En sagsfremstilling må selvsagt gerne vise retten parternes forskellige opfattelser af sagen. Det problematiske er alene, såfremt dette afslører indholdet af modpartens forligsforslag, hvilket det fremlagte under ingen omstændigheder gør.

Advokat Sagsøger har henvist til det af advokat Vidne 1 for Advokat nævnet anførte om, at de dele advokat Sagsøger fremlagde for retten indeholdt oplysninger om værdien for en ejerlejlighed, som Person 1 ville kunne anerkende som led i et forlig, og at der herefter er enighed om, at advokat Sagsøger ikke fremlagde noget forlig (eller dele heraf) for retten, og at uenigheden (og klagen) herefter alene vedrører, om retten ud fra de ikke overstregede dele af bilaget skulle kunne se (eller

gætte sig frem til), hvilket forligsforslag advokat Vidne 1 havde fremsat på vegne af sin klient. Dette er helt oplagt ikke tilfældet.

Advokat Vidne 1 gav i sit brev udtryk for, hvad markedsprisen i 2017 ”synes” at være, og hvad medarvingen på dette grundlag ville have krav på (alene relateret til ejerlejligheden). Det anføres dernæst, at det ikke er givet, at medarvingen i det hele taget har noget krav: ”når sagens samtlige omstændigheder tages i betragtning”. Herefter har advokat Vidne 1 tilbudt et forlig på kr. 200.000 (som er overstreget) - men dette dækker også krav relateret til overdragelsen af en bil og af et beløb på 1.5 mio., som også er omtalt. Der er derfor intet i det angivne, heller ikke i forhold til ejerlejligheden, der hverken helt eller delvist siger noget om eller kan fortolkes i en retning, så det afslører det tilbudte forlig (eller at der er fremsat et forligsforslag). ”Væsentlige forudsætninger for forligstilbuddet” fremgår ikke at *[sic]* det for retten fremlagte bilag.

Advokat Sagsøger bekræfter, at værdiansættelsen af ejerlejligheden er væsentlig og anfører, at der *[sic]* ikke er problematisk, at en skønsmand får adgang til alle sagens akter.

Advokat Sagsøger har bemærket, at advokat Vidne 1 selv efterfølgende fremlagde bilaget i sin helhed (inklusiv det fremsatte forligstilbud), og at advokat Sagsøger derfor af åbenlyse årsager ikke valgte at lade bilag udgå.

Det bemærkes i øvrigt, at det fremgår af praksis, at der i tilfælde, hvor en advokat har fremsat selve forligstilbuddet, alene har været grundlag for irrettesættelser.

Afslutningsvis bemærkes det, at advokat Vidne 1 adskillige gange oplyste retten og bobestyrer om, at han ville klage til Advokatnævnet, hvilket i sig selv udgør en tilside sættelse af god advokatskik.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Har en part tilbudt forlig, må modparten ikke over for den afgørende instans fremlægge eller på anden måde oplyse om forslaget uden udtrykkeligt samtykke fra modparten.

Det er ubestridt, at advokat Sagsøger oplyste bobestyrer om advokat Asmus Delaurans forligsforslag på vegne af Person 1.

Bobestyrers vurdering af en tvist mellem arvinger, der er omfattet af dødsboskiftelovens § 89, stk. 1, kan efter dødsboskiftelovens § 54, stk. 2, jf. § 89, stk. 1, blive lagt til grund for boets behandling, såfremt en arving ikke indbringer spørgsmålet for domstolene.

Advokat Sagsøger fremlagde ved stævning af 8. december 2022 for retten bilag 7, der omfattede en ekstraheret udgave af advokat Vidne 1's forligstilbud af 1. august 2022.

Advokatnævnet finder, at advokat Sagsøger herved gik videre end berettiget ved retagelse af sin klients interesser tilsiger.

Nævnet har herved lagt vægt på, at advokat Sagsøger ikke havde overstreget sagerne der vedrørte værdiansættelse af lejligheden, der må anses for at være en integreret del af forligsforslaget.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat Sagsøger har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet pålægger som følge af det anførte og henset til, at advokat Sagsøger ved kendelse i 2021, der blev ændret ved kendelse i 2022, og efterfølgende indbragt for retten, og derfor ikke tillægges gentagelsesvirkning, samt ved kendelse i 2022 er pålagt sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik, advokat Sagsøger en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokat Sagsøger kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat Sagsøger pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

...

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af Sagsøger, Vidne 2 og advokat Vidne 1.

Sagsøger har forklaret bl.a., at tvisten mellem arvingerne var af økonomisk karakter, men fra begge sider også af personlig karakter. Han repræsenterede Person 3, som fra begyndelsen var meget skeptisk, idet sagen for hendes vedkommende begyndte med modtagelse af en e-mail fra Person 1, der anmodede hende om at give arveafkald, da der efter det oplyste alene var få aktiver i boet. Person 1 må have vidst, at der var betydelige aktiver i boet, og at der var sket en væsentlig formueforskydning, hvilket det havde været relevant at oplyse om. De havde på den anden side ingen informationer, men har selv skullet undersøge og fremskaffe alle dokumenter. Det var i den sammenhæng en betydelig udfordring, at Person 3 ikke mente, at hun kunne stole på de informationer, hun modtog fra modparten.

Da han udtog stævning, var det afgørende for klienten og for sagen, at det faktuelle forløb omkring disse forhold blev tydeligt fremstillet. Det var også årsagen til, at han behandlede sagens bilag 7, som tilfældet var. Der var alene tale om en faktisk oplysning om værdiansættelsen af en ejendom fra advokat Asmus Deleurans side, som han lod stå, og som advokaten var kommet i besiddelse af alene ved at kontakte en ejendomsmægler. Det forhold, at ejendommen var meget mere værd end det, som den i 2017 blev overdraget for, var ret afgørende at få frem, idet det viste, at man ikke kunne tage de modtagne oplysninger for pålydende. Det var advokat Vidne 1, der valgte at opdele sit brev af 1. august 2022 i to dele med først noget faktisk og derefter et forligstilbud. Han bortekstraherede al tekst under prikkerne og endda for en sikkerheds skyld tillige et afsnit ovenfor. I brevet redegjorde advokat Vidne 1 også for, hvad han mente, man kunne bevise under en potentiel retssag, og der var ikke nogen sammenhæng mellem den redegørelse og det forligsforslag, der blev fremsat i slutningen af brevet.

Vidne 2 har forklaret bl.a., at han har set en erklæring på engelsk svarende til den erklæring på dansk, som han har underskrevet. Han har haft lejlighed til at gennemlæse erklæringen, inden han nu afgiver forklaring, og han kan henholde sig til det, der fremgår heraf.

Han og hans mor, Person 3, blev meget mistænksomme, da de modtog mailen af 29. oktober 2021 fra Person 1. De tænkte sig lidt om, foretog nogle indledende undersøgelser og kontaktede en dansk advokat. De mente, at Person 1 løj, når hun oplyste, at der alene var meget få aktiver i boet, og tog derfor kontakt til advokat Sagsøger hos Plesner for at forfølge spørgsmålet juridisk. Det var fra starten deres tilgang, at der skulle være en retslig proces, hvis sagens oplysninger gav anledning hertil. I modsat fald ville Person 1 snyde dels hans mor og dels myndighederne. De oplysninger, de selv fremskaffede, bekræftede dem i høj grad i, at Person 1 ikke fremkom med korrekte oplysninger, og det blev kun mere udtalt, efterhånden som de fik flere oplysninger. Det var meget vigtigt for ham og hans mor, at de korrekte oplysninger kom frem i retten. Det var for dem en økonomisk sag, men det var i meget høj grad også en personlig sag, efter det de opfattede som løgne og forsøg på snyd.

Advokat Vidne 1 har forklaret bl.a., at han var advokat for den ene part i den pågældende arvetvist. Han fremsatte den 1. august 2022 et forligsforslag til modparten. De nåede frem til beløbet på den måde, som det er beskrevet øverst på side 3 i brevet. Det var sandsynligt ud fra hans egne og klientens undersøgelser på bl.a. Boliga, uanset en vis bevisusikkerhed, at ejendommen var overdraget til underpris. Forskelsværdien blev så divideret med den arvebrøk på 1/8, som modparten skulle modtage. Tvisten handlede også om en bil og et gældsbeholdning på 1,5 mio. kr., men på disse punkter vurderede de, at der ikke var noget at komme efter. For dem handlede det således primært om ejendommen, men forliget skulle tage højde for det hele, hvis sagen skulle lukkes endeligt. Foranlediget af advokat Sagsøger endte brevet hos bobestyreren, advokat Advokat 2, som er autoriseret bobestyrer ved skifteretten ved Retten på Frederiksberg. Advokat 3 var bobestyrers medhjælper og stod for det praktiske. Han tror, at Person 3 havde anmodet om bobestyrerbehandling, men han er ikke sikker. Hvis parterne ikke er enige om skiftet, skal der udmeldes bobestyrer.

Det var et problem, at hans forligstilbud blev sendt til bobestyreren, fordi det medførte en vinkling af sagen, hvor bobestyreren kunne se, at den ene part nu anerkendte et forhold, der kunne tolkes som et muligt misbrug af det uskiftede bo. En bobestyrer skal i sin sagsbehandling træffe nogle afgørelser. Derudover kan sådanne oplysninger have betydning for bobestyrerens øvrige sagsbehandling, herunder i relation til dennes overvejelser om, hvorvidt der skal gennem

føres forskellige undersøgelser, og om der er indikationer på, at der er noget at komme efter i den sammenhæng. Hovedproblemet var dog, at en ekstraheret version af hans brev blev indleveret til retten, og det var også på det tidspunkt, at han reagerede. Forud herfor havde han blot markeret, at det ikke var i orden, og at man skal respektere forligsförhandlingernes fortrolighed.

Han valgte i sit svarskrift af citere sit eget forligsförslag i sin helhed, idet skaden nu var sket ved indlevering til retten, hvilket der ikke kunne ændres på. Hvis man kun læste den af advokat Sagsøger fremlagte ekstraherede udgave, kunne man efterlades med det indtryk, at hans klient anerkendte mere, end hun rent faktisk gjorde. Derfor så de et behov for at fremlægge brevet i sin helhed for at begrænse skaden. De ville ikke have fremlagt brevet, hvis ikke det alle rede var kommet frem via modparten.

Det er vanskeligt at sige, om fremlæggelsen påvirkede retssagens afslutning og udfald, men sagen blev i sidste ende forliget. Om det ville være sket uafhængigt af brevet fremlæggelse, vil være et rent gæt. Der blev under sagen gennemfört syn og skön, og skönsmandens skön over ejendommens værdi på overdragel sestidspunktet på 3,6 mio. kr. var lidt lavere end hans eget skön. Derudover var der bevisförelse i form af en grafologisk undersögelse med henblik på at vur dere ægtheden af nogle underskrifter. Efter de to skönsföretninger blev sagen forliget med det resultat, at Person 3 skulle modtage 234.185 kr. forlods ud af boet, og at ingen af parterne skulle betale sagsomkostninger til den anden part.

Han har selv erfaring som bobestyrer, men han er ikke autoriseret. Han behand ler mange dødsboer som private skifter.

Parternes synspunkter

Sagsøger har i sit påstandsdokument anført:

”...

4 ANBRINGENDER

4.1 Advokat Sagsøger har ikke handlet i strid med god advokatskik

4.1.1 Fremlæggelse for bobestyrer

4.1.1.1 *Bobestyreren kan ikke anses for en "afgörende instans"*

4.1.1.1.1 Det göres gældende, at en bobestyrer ikke kan anses for at være en "afgörende instans", og at fremsendelse af forligsdröftelser til bobestyreren derfor ikke ud gör en tilsidesättelse af god advokatskik.

4.1.1.1.2 Advokatnævnet har i kendelsen af 21. december 2023 [...] anført:

"Har en part tilbudt forlig, må modparten ikke over for den afgörende in stans fremlægge eller på anden måde oplyse om forslaget uden udtrykkeligt samtykke fra modparten." [understregning tilföjet]

4.1.1.1.3 Advokatnævnet har i kendelsen citeret AER, artikel 51, stk. 1, der i sin helhed lyder således:

"Har en part forud for eller under en verserende retssag, voldgift eller anden tvisteløsning tilbudt forlig, må modpartens advokat ikke over for den afgørende instans fremlægge eller på anden måde oplyse om forligsforslaget uden samtykke fra modparten."

4.1.1.1.4 Det er således alene fremsendelse af forligsforslaget over for *den afgørende instans*, der kan være i strid med god advokatskik. Det er væsentligt først at bemærke, at "den afgørende instans" i AER, artikel 51 henviser til en forud for anlagt eller verserende *retssag, voldgiftssag* eller anden *tvisteløsning*. Da der ikke er tale om fremlæggelse for en domstol eller en voldgiftsret, må Advokatnævnet mene, at en bobestyrer skulle udgøre en "tvisteløsningsinstans" på linje med en domstol eller en voldgiftsret, der både generelt og konkret skulle have optrådt som "en afgørende instans". Dette bestrides.

4.1.1.1.5 At en bobestyrer under ingen omstændigheder er eller kan være den "afgørende instans" understreges af, at bobestyreren ikke kan træffe *bindende afgørelser* mellem parterne i forhold til spørgsmål om misbrug af det uskiftede bo, idet sådanne tvister skal indbringes for skifteretten, der træffer afgørelse som 1. instans. Bobestyreren udgør i denne forbindelse ikke nogen form for dømmende myndighed, se forarbejderne til dødsboskiftelovens § 53:

"Ved forslaget får bobestyreren som angivet en noget videre adgang til at lede bestemmelsesprocessen i boet, end tilfældet er efter gældende ret i eksekutorboer, idet det forventes, at denne beføjelse vil være egnet til at fremme boernes afvikling. Bestemmelsen indebærer ikke, at bobestyreren tillægges dømmende myndighed. Der henvises herved særlig til, at bobestyreren har pligt til at give klagevejledning, når arvingernes flertalsbeslutning tilsidesættes. Ønsker arvingerne fortsat ikke at respektere bobestyrerens bestemmelse, foreligger der en tvist, som må indbringes for skifteretten til afgørelse." [understregning tilføjet] (LFF 1995-12-08 nr. 120)

4.1.1.1.6 Ordlyden af dødsboskiftelovens § 54, som er den relevante bestemmelse, fastslår følgende om bobestyrerens kompetence i tilfælde af tvist mellem parterne:

"Bobestyreren fremmer boets behandling mest muligt og orienterer efter anmodning arvingerne om bobehandlingens forløb og forventede afslutning.

Stk. 2. Ved tvister, som skal afgøres af skifteretten, jf. § 89, skal bobestyreren opfordre til sagsanlæg. Hvis sag ikke anlægges, skal bobestyreren skriftligt redegøre for sin vurdering af spørgsmålet, som vil blive lagt til grund under sagens videre behandling. Bobestyreren skal på ny opfordre til sagsanlæg, hvis en arving ikke er enig i vurderingen.

Stk. 3. Ved afslutning af bobestyrerbehandlingen drager bobestyreren om sorg for, at tinglysning og anden tilsvarende offentlig registrering af bobestyrerbehandlingen slettes.

4.1.1.1.7 Allerede af ordlyden af bestemmelsen fremgår således, at tvister skal afgøres af skifteretten som afgørende instans. Af forarbejderne til bestemmelsen, LFF 2010-11-24 nr. 83, fremgår bl.a. om bestemmelsens stk. 2:

"Bestemmelsen vedrører således de tvister, som ikke kan løses ved det almindelige bostyre, herunder afstemningsreglerne i § 53, stk. 2. Er arvingerne f.eks. uenige om arveforholdene, kan dette spørgsmål ikke løses ved afstemning, men må afgøres af skifteretten, jf. § 89, stk. 1.

Anlægger arvingerne trods opfordring hertil ikke sag, skal bobestyreren efter forslaget foretage en vurdering af tvisten og redegøre skriftligt for denne over for arvingerne. Bobestyreren skal i den forbindelse gøre arvingerne opmærksomme på, at denne vurdering vil blive lagt til grund for sagens videre behandling, hvis ikke der anlægges sag, og på ny opfordre til sagsanlæg, hvis en arving ikke er enig i vurderingen. En arving, der ikke er enig i bobestyrerens bedømmelse, må således anlægge sag for at undgå, at bobestyrerens vurdering bliver lagt til grund i boopgørelsen." [understregninger tilføjet]

- 4.1.1.1.8 En bobestyrers skriftlige vurdering af en tvist, som vel at mærke skal afgøres af skifteretten, bliver altså kun lagt til grund, såfremt der er enighed mellem parterne herom. Boets videre behandling vil således reelt kun tage afsæt i bobestyrers vurdering, hvis arvingerne *accepterer* denne. Det gøres gældende, at en bobestyrer på dette grundlag aldrig kan kvalificeres som en "afgørende instans" på linje med en domstol eller voldgiftsret, idet bobestyrerens vurdering til enhver tid kan anfægtes af en uenig arving og afgøres af skifteretten. En domstol eller en voldgiftsret træffer i sagens natur afgørelse, når der ikke foreligger enighed mellem parterne.
- 4.1.1.1.9 At bobestyrerens vurdering af en tvist mellem arvingerne, der er omfattet af dødsboskiftelovens § 89, stk. 1, efter dødsboskiftelovens § 54, stk. 2, jf. § 89, stk. 1, kan blive lagt til grund for boets behandling, ændrer ikke herved, eftersom en arving netop - som også anført i kendelsen - til enhver tid kan indbringe spørgsmålet for domstolene.
- 4.1.1.1.10 Forløbet efter dødsboskiftelovens § 54, stk. 2, er i øvrigt, som ordlyden tilsiger, at bobestyreren skal *opfordre* til sagsanlæg i tilfælde af tvister mellem arvinger. Hvis sag *ikke* anlægges, skal bobestyreren fremkomme med sin skriftlige redegørelse, som (i tilfælde af enighed) vil blive lagt til grund under sagens videre behandling. Hvis en arving imidlertid ikke er enig i bobestyrerens vurdering, skal bobestyreren *på ny* opfordre til sagsanlæg (ved skifteretten).
- 4.1.1.1.11 Fremstillingen i svarskriftets side 4 er således ikke korrekt, idet en bobestyrer - når der som i nærværende sag allerede var varslet sagsanlæg - ikke af egen drift fremkommer med sin vurdering af arvingernes tvist eller i øvrigt tager initiativ til at beskæftige sig med tvisten. Dette er også årsagen til, at bobestyreren aldrig har udarbejdet en skriftlig redegørelse, som parterne kunne udtrykke deres enighed eller uenighed om, men alene har anmodet parterne om at blive holdt orienteret om tvisten. Tvisten kunne således alene afgøres ved et forlig eller et sagsanlæg.
- 4.1.1.1.12 Både på tidspunktet for fremsendelsen af bilag A den 16. juni 2022 og af bilag B den 20. september 2022 var det klart, at parternes tvist aldrig ville blive afgjort af bobestyreren. Enten ville parterne finde en forligsmæssig løsning, som der med advokat Vidne 1's brev af 1. august 2022 var lagt op til, eller også (som varslet i bilag A) ville der blive indgivet stævning, hvilket efterfølgende skete. Advokatnævnet mener, at varsling af sagsanlæg ikke er ensbetydende med, at sagsanlæg bliver en realitet - men i denne sag er det et faktum, at sagsanlæg ville blive (og de facto blev) en realitet, såfremt der ikke blev indgået forlig mellem parterne. Se erklæring fra Sagsøgers klient i sagen [...], hvoraf fremgår, at advokat Sagsøger fra opdragets begyndelse var instrueret i at anlægge retssag mod Person 1.
- 4.1.1.1.13 Mens advokat Sagsøger generelt bestrider, at en bobestyrer bør betragtes som en afgørende instans efter AER, artikel 51, kan det således under ingen omstændigheder meningsfuldt påstås konkret i denne sag, at bobestyreren var eller kunne blive en afgørende instans.

4.1.1.2 Hensynene bag AER, artikel 51, stk. 1, tilsiger, at advokat Sagsøger ikke har handlet i strid med god advokatskik

4.1.1.2.1 Dernæst er det afgørende at iagttage hensynet bag advokatens tavshedspligt efter AER, artikel 51, hvilket er at beskytte forligsprocessen og undgå, at en part eller advokat afholder sig fra at deltage i forligsforhandlinger af frygt for, at et fremsat forligstilbud fremlægges for en afgørende instans og usagligt påvirker dennes afgørelse.

4.1.1.2.2 Det er imidlertid svært at se, at Advokatnævnet i sin afgørelse - eller i skriftvekslingen for retten i nærværende sag - tillægger hensynet bag forpligtelsen i AER, artikel 51 nogen som helst betydning, ligesom Advokatnævnet indlæser en fortolkning af artikel 51, som der ikke er belæg for.

4.1.1.2.3 Ud over at ordlyden af artikel 51 ikke giver grundlag for Advokatnævnets afgørelse, må det være klart, at hensynet bag reglen heller ikke finder anvendelse. Det er givet, at hvis den instans, som forligstilbuddet fremlægges for, i dette tilfælde bobestyreren, *ikke* skal træffe nogen bindende afgørelse i forhold til parterne, da foreligger der *ikke* efter ordlyden af artikel 51 - og endnu mindre i forhold til hensynet bag reglen - nogen overtrædelse af AER.

4.1.1.2.4 Der er ikke noget beskyttelsesværdigt hensyn at varetage ved at statuere et forbud mod at fremsende oplysninger om forligstilbud til bobestyreren, når nu denne selv har bedt om at blive holdt orienteret, og bobestyreren i øvrigt aldrig hverken generelt eller konkret har fungeret som en "afgørende instans", og slet ikke på tidspunktet for fremsendelsen af mailen den 20. september 2022 [...]. Det bør i forlængelse heraf tillægges vægt, at advokat Sagsøger tog bobestyrer af korrespondancen, efter at advokat Vidne 1 bad herom [...]. Ikke fordi Sagsøger var forpligtet hertil, men for at udvise god kollegial adfærd.

4.1.1.2.5 Der er i øvrigt ingen nævns- eller domstolspraksis, der understøtter Advokatnævnets fortolkning af artikel 51. Såfremt Advokatnævnets kendelse opretholdes, vil dommen således være nyskabende i forhold til, hvilke autoriteter, som kan betragtes som "den afgørende instans" i medfør af AER artikel 51.

4.1.1.2.6 På baggrund af ovenstående gøres det gældende, at advokat Sagsøgers adfærd har været i overensstemmelse med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, både ud fra en helhedsvurdering af parternes korrespondance og i betragtning af praksis om god advokatskik.

4.1.1.2.7 Advokat Sagsøger har derfor ikke tilsidesat god advokatskik ved at fremsende korrespondancen i orientering til bobestyreren efter dennes begæring herom.

4.1.2 Fremlæggelse af bilag 4 for retten udgør ikke en overtrædelse af god advokatskik

4.1.2.1 Bestemmelsen i AER, artikel 51, stk. 1 og 2 har følgende ordlyd:

"Har en part forud for eller under en verserende retssag, voldgift eller anden tvisteløsning tilbudt forlig, må modpartens advokat ikke over for den afgørende instans fremlægge eller på anden måde oplyse om forligsforslaget uden samtykke fra modparten."

Stk. 2. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at advokaten fremlægger og oplyser om forligsforslag fra egen klient." [understregning tilføjet]

4.1.2.2 Det fremgår således både eksplicit af bestemmelsen, og af praksis herom fra så-

vel Advokatnævnet som domstolene, at det kun er fremlæggelse af selve forligs forslaget, der er i strid med god advokatskik.

- 4.1.2.3 Overfor dette fremgår følgende af "De advokatetiske regler - kommenteret" af Lars Økjær Jørgesen og Martin Lavesen (3. udg., 2022) ("De advokatetiske regler - kommenteret"), s. 246:

"Der er ikke noget forbud mod at oplyse, at der har været forhandlet forlig, og således heller ikke at modparten har afgivet forligsforslag."

- 4.1.2.4 Det er således klart, at en advokat ikke må fremlægge (eller oplyse om) selve modpartens forligsforslag, men den afgørende instans - her retten på Frederiksberg - må gerne oplyses om, at modparten har afgivet et forligsforslag.
- 4.1.2.5 Det er derfor irrelevant for vurderingen af, hvorvidt advokat Sagsøger har handlet i strid med god advokatskik, når det anføres i svarskriftet, at det "med bortredigeringen af en del af brevets overskrift og de afsluttende afsnit [...] i øvrigt [er] oplagt, at der med brevet blev fremsat et forligsforslag" og at "det er meget nærliggende at antage, at brevet var et forligstilbud". Det skal ikke "holdes skjult" for retten, at der har været forligsdrøftelser mellem parterne, og det er kun *selve forligsforslaget*, som modparten ikke må fremlægge eller oplyse om.
- 4.1.2.6 Det gøres gældende, at alle relevante passager af advokat Vidne 1's forligstilbud af 1. august 2022 var overstreget, herunder at selve forligstilbuddet ikke fremgik af bilag 4, og at fremlæggelsen af bilaget derfor ikke var i strid med god advokatskik.
- 4.1.2.7 Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat, for at udvise god advokatskik, skal "*udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger*". Det gøres gældende, at bilaget er fremlagt i åbenbar varetagelse af Sagsøgers klients interesser, og at Sagsøger ikke gik videre end berettiget varetagelse af sin klients interesser, hvilket de faktuelle forhold bekræfter.
- 4.1.2.8 Overstregningerne i brevet (både i overskrift som i selve brevet) dokumenterer netop, at advokat Sagsøger omhyggeligt og grundigt havde ekstraheret alle dele af brevet, som vedrørte forligstilbuddet. Der var derfor ingen hensigt til at fremlægge forligsforslaget, og Sagsøger gik endda videre, end hvad forbuddet tilsiger, idet det ikke engang kan udledes af brevet, at der blev fremsat et forligsforslag. Advokat Sagsøger har således gjort sig umage og haft tavshedspligten for øje, men i balance med varetagelsen af klientens tarv.
- 4.1.2.9 Redegørelsen fra advokat Vidne 1 omkring lejlighedens værdi var dog bibeholdt. Dette blev gjort ud fra følgende betragtninger.
- 4.1.2.10 For det første var der tale om en arveretlig tvist, hvor advokat Sagsøger repræsenterede en arving, der (med rette) følte sig snydt i en bodeling. Det var en sag, hvor der ikke bare var økonomisk uenighed, der var også et meget højt (og personligt) konfliktniveau.
- 4.1.2.11 For det andet er det ubestridt, at advokat Vidne 1's klient, som nævnt, havde oplyst, at der var meget få midler i boet, hvorfor advokat Sagsøgers klient blev bedt om at underskrive et arveafkald [...]. Hvis der var "meget få midler" i boet skulle der ikke svares arveafgift.
- 4.1.2.12 I forhold til bevisbedømmelsen i sagen, der blandt andet også vedrørte ægtheden af et gældsbeholdning på et meget betydeligt beløb og involveringen af en grafolog i den anledning, var det herefter helt afgørende for advokat Sagsøgers kli

ent at få oplysningerne om, at modparten åbenlyst havde afgivet urigtige oplysninger, frem.

4.1.2.13 På dette grundlag havde advokat Sagsøger og dennes klient i fællesskab udarbejdet et brev, som blev fremsendt den 16. juni 2022 [...], hvoraf følgende blandt andet fremgik:

"Vi har taget kontakt til en række ejendomsmæglere, der har vurderet, at kvadratmeterprisen for lejligheder beliggende i det område på Frederiksberg i 2017 var ca. 48.000 kr. Lejligheden beliggende Adresse, 2000 Frederiksberg vil derved have en pris i fri handel (i 2017) på omkring 4,7 mio. kr.

På det foreliggende - foreløbige - grundlag er det vores opfattelse, at der ved overdragelserne af henholdsvis Chevrolet Lacetti i 2010 og lejligheden, Adresse, 2000 Frederiksberg, i 2017 er sket ydelse af gaver og andre begunstigelser, der står i misforhold til det uskiftedes boets formue, hvorfor der foreligger et misbrug af det uskiftede bo, jf. arvelovens § 29.

Det er vores opfattelse, at du som modtager af gaverne vidste eller burde vide, at jeres mor hensat i uskiftet bo, og at dispositionerne stod i misforhold til boets formue, jf. 31, stk. 1.

Vores klient skal derved på skiftet stilles som om, at misbruget ikke har fundet sted. På baggrund heraf skal vi herved fremsætte foreløbigt vederlagskrav mod boet på 530.000 kr. for det tilfælde, at der er midler i det uskiftede bo i henhold til arvelovens § 30, stk. 1 og omstødelse af overdragelsen af lejligheden til dig i oktober 2017 i henhold til arvelovens § 31, stk. 1, såfremt der ikke i boet er midler til at honorere vederlagskravet."

4.1.2.14 Som det ses, indeholdt brevet en redegørelse for de midler, der var i boet, og det misbrug, man mente, havde fundet sted i forhold til overdragelsen af ejendom men beliggende Adresse, 2000 Frederiksberg, i 2017. Redegørelsen indeholdt en foreløbig vurdering af ejendommens værdi i 2017 - opgjort til kr. 4.7 mio.

4.1.2.15 Svaret fra advokat Vidne 1's af 1. august 2022 [...] indeholdt herefter en "modredegørelse", for værdierne i boet, der for ejendommens vedkommende blev sat til skønsmæssigt kr. 3.8 mio. ved en handel i 2017. Det fremsatte forligs forslag (der var overstreget) havde ingen direkte økonomisk sammenhæng med modredegørelsen eller den foretagne skønsmæssige værdiansættelse af ejendommen. Under alle omstændigheder var parterne i korrespondancen meget uenige om værdiansættelsen, hvilket også er årsagen til, at der i hovedsagen blev begæret syn og skøn. Det forekommer således åbenbart, at formålet med fremlæggelsen af bilaget alene har været at oplyse om parternes opfattelse af sagen generelt og således ikke at påvirke retten.

4.1.2.16 Advokatnævnet citerer på svarskriftets s. 5 en række passager fra advokat Asmus Deleurans brev af 1. august 2022, og gør herefter gældende, at "*det i brevet anførte om lejlighedens værdi udgør en integreret del af forligsforslaget*". Det bestrides, at de citerede passager på nogen måde understøtter, at der er tale om en integreret del af et forligsforslag. Tvistens omdrejningspunkt var misbrug af det uskiftede bo - hvilket også fremgår af den indledende passage i advokat Asmus Deleurans brev af 1. august 2022, hvor det netop også anføres, at der vil blive knyttet bemærkninger til de enkelte forhold i relation til hvilke, der er påstået misbrug af det uskiftede bo. Det er derfor kun naturligt, at advokat Vidne 1 også kommenterer på dette i relation til lejligheden beliggende Adresse, og hvis alene omtalen af "misbrug af det uskiftede bo" og konkrete værdier skulle være tilstrækkeligt til at gøre afsnittet til en del af et forligstilbud, ville ingen dele

af brevet af 1. august 2022 kunne fremlægges. Denne læsning fra Advokatnævnets side kan ikke være korrekt, da det som anført ovenfor alene er selve forligsforslaget, der ikke må fremlægges.

- 4.1.2.17 For det tredje dokumenterede brevet, at advokat Vidne 1's klient var klar over, at de oplysninger, der var givet [...], var forkerte.
- 4.1.2.18 For det fjerde var det fremlagte bilag (ud over det overstregede om forligstilbud det) meget væsentligt for advokat Sagsøgers klient i forhold til at dokumentere det helt centrale i sagen, nemlig overførslen af de 1,5 mio. kr. samt værdien af ejerlejligheden beliggende Adresse
- 4.1.2.19 Hensynet til klienten og klientens interesser vejede med andre ord meget tungt.
- 4.1.2.20 Formålet med at tavshedsbelægge forligsforslag er at fjerne risikoen for utilbørlig påvirkning af den afgørende instans. Det fremgår direkte af bl.a. Advokatnævnets afgørelse af 22. november 2011 (sagsnr. 2010-983), hvor der ikke fandtes at foreligge tilsidesættelse af god advokatskik, idet de fremlagte oplysninger "*ikke længere kunne anvendes til at påvirke rettens materielle afgørelse*". Det kan ikke anses for at være utilbørlig påvirkning af retten at fremlægge en "modredegørelse" for så vidt angår en ejendoms værdi i 2017, når alt andet (og alt i relation til forliget) var blevet ekstraheret. Hensynet bag reglen i AER, artikel 51 tilsiger således, at der ikke bør statueres en overtrædelse.
- 4.1.2.21 Det gøres dertil gældende, at advokat Vidne 1's senere fremlæggelse af forligstilbuddet i sin helhed er relevant for ansvarsbedømmelsen. Forligstilbudet blev ikke fremlagt ved det ekstraherede brev [...] fremlagt af advokat Sagsøger med stævningen, og der var således ingen skadevirkninger ved denne fremlæggelse. Den beskyttelsesværdige interesse i, at et forligstilbud ikke må fremlægges i en retssag, er at undgå utilbørlig påvirkning af retten - og med advokat Vidne 1's fremlæggelse af forligstilbuddet i sin helhed, var dette hensyn åbenlyst ikke længere aktuelt. Også på denne baggrund forekommer Advokatnævnets kendelse forkert.
- 4.1.2.22 Såfremt Advokatnævnets tolkning af bestemmelsen lægges til grund, vil det reelt aldrig være tilladt at fremlægge nogen dele af et brev, som også har indeholdt et forligsforslag, for en afgørende instans. Denne tolkning stemmer ikke overens med ovenstående citat fra litteraturen eller med hensynet bag reglen i AER, artikel 51, ligesom de praktiske konsekvenser af en sådan tolkning vil være vidtrækkende, idet en advokat således kan blive afholdt fra at fremlægge afgørende, skriftlige beviser i en given sag, alene fordi de fremgår i et dokument, der også behandler et forligsforslag. Dette kan også risikere at resultere i udnyttelse af reglen fra en modpart, som kan fremsætte belastende forhold "integreret" i et forligsforslag, og således undgå, at disse fremlægges for den afgørende instans.
- 4.1.2.23 På baggrund af ovenstående gøres det gældende, at Advokatnævnets kendelse er udtryk for en fejlagtig fortolkning af retsplejelovens § 126, stk. 1, og at advokat Sagsøger ikke handlede i strid med god advokatskik, hverken da han sendte sit brev af 20. september 2022 i kopi til bobestyreren eller ved fremlæggelse af parternes korrespondance for retten ved sagsanlæg den 8. december 2022.
- 4.1.2.24 På denne baggrund skal Advokatnævnets kendelse ophæves, subsidiært ændres til at der ikke fastsættes en sanktion eller mere subsidiært til en irrettesættelse frem for en bøde, jf. de nedlagte påstande.

4.2 Sanktion

- 4.2.1 Det fastholdes, at Advokatnævnets kendelse på baggrund af ovenstående, og det

i Sagsøgers øvrige processkrifter anførte, skal ophæves, subsidiært ændres til at der ikke fastsættes en sanktion eller mere subsidiært til en irrettesættelse frem for en bøde, jf. de nedlagte påstande.

- 4.2.2 Den sanktion, som Advokatnævnet har idømt advokat Sagsøger, er ganske uproportional. Det fremgår således af øvrig nævnspraksis, at der i tilfælde, hvor en advokat har fremsat selve forligstilbuddet, alene har været grundlag for irrettesættelser. Der henvises til Advokatnævnets kendelse af 26. marts 2004 og Advokatnævnets kendelse af 25. november 1999, gengivet i "De advokatetiske regler - kommenteret", s. 246.
- 4.2.3 Advokatnævnet mener at kunne udlede af U 2018.1160 H, at der skal foreligge særlige omstændigheder, førend domstolene vælger at ændre ved Advokatnævnets bødeudmåling. Dette udgør ikke en loyal læsning af dommen, idet Højesteret i dommen fastslog, at ifølge den gældende prøvelsesordning for Advokatnævnets kendelser, har domstolene mulighed for en fuldstændig gennemgang af Advokatnævnets vurdering af god advokatskik, herunder hvorvidt en eventuel tilsidesættelse af denne standard kan betragtes som grov. Dog betyder prøvelsesordningen ifølge Højesteret ikke, at domstolene *nødvendigtvis* skal tilsidesætte Advokatnævnets afgørelse blot på grund af en vis tvivl om nævnets vurdering. Domstolene skal derfor særskilt vurdere, om der er tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse.
- 4.2.4 Domstolene har således kompetence til at foretage en udtømmende prøvelse af såvel Advokatnævnets vurdering af "god advokatskik" som Advokatnævnets fastsættelse af sanktionen. Dette er også gentaget i senere praksis, jf. f.eks. U 2020.1062 Ø, i hvilken en af Advokatnævnet fastsat bøde på 10.000 kr. blev ændret til en irrettesættelse. Dette skete blandt andet med henvisning til, at der var tale om et hidtil uafklaret spørgsmål, der ikke var udtrykkeligt reguleret i AER.
- 4.2.5 Det gøres gældende, at sådanne betragtninger kan overføres til nærværende sag, idet den idømte sanktion hviler på to afgørende - og i praksis ubehandlede - forudsætninger, navnlig i) at en bobestyrer udgør en "afgørende instans", og ii) at en fremlæggelse af en værdiansættelse, der hverken direkte eller indirekte siger noget om det fremsatte forlig, er at anse som en fremlæggelse af selve "forligsforslaget".
- 4.2.6 Sagsøger har ikke været i stand til at finde nogen praksis fra hverken Advokatnævnet eller domstolene, der underbygger, at dette skulle være tilfældet.
- 4.2.7 Advokat Sagsøger fastholder således, at der er grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse i nærværende sag, bl.a. henset til, at der er tale om hidtil uafklarede forhold, som - hvis overtrædelsen stadfæstes af retten - vil stride mod ordlyden af og hensynet bag pligten i AER, artikel 51.
- ...

Advokatnævnet har i sit påstandsdokument anført:

”...

3. ANBRINGENDER

Til støtte for stadfæstelsespåstanden gør Advokatnævnet overordnet gældende, at advokat Sagsøger ved i tvisten mellem hans klient, Person 3, og advokat Vidne 1's klient, Person 1, uden samtykke at have videregivet oplysninger om sidstnævntes forligsforslag i brev af 1. august 2022, dels til bobestyrer under bobehandlingen og dels til retten i den efterfølgende retssag, har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det gøres gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets adfærdsbedømmelse.

Advokatnævnet gør overordnet endvidere gældende, at valget af sanktion og udmåling af bøde på 20.000 kr. til statskassen, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, er passende.

Det gøres gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets sanktionsfastsættelse.

Om adfærd

Advokater har tavshedspligt om mislykkede forligsforhandlinger.

Det er efter gældende ret i strid med god advokatskik, at en advokat uden samtykke fra modparten fremlægger modpartens forligsforslag for den afgørende instans, eller på anden måde oplyser om forligsforslaget.

Oplysningerne om advokat Vidne 1's forligsforslag på vegne af Person 1 var fortrolige oplysninger, som advokat Sagsøger ikke måtte videregive til afgørende instanser.

Han havde ubestridt ikke samtykke hertil.

Forhold 1 – Videregivelse til bobestyrer

Det er ubestridt, at advokat Sagsøger oplyste bobestyrer om forligsforslaget.

Det skete ved fremsendelse af hans eget brev af 20. september 2022 [...] til den af skifte retten udpegede bobestyrer (bobestyrers medhjælper) i boet.

Herved tilgik der oplysning til bobestyrer fra advokat Sagsøger dels om, at Person 1 havde fremsat et forligstilbud til Person 3, og dels om forligstilbuddets præcise indhold.

Advokatnævnet gør gældende, at advokat Sagsøger herved handlede pligtstridigt.

Advokatnævnet gør herved gældende, at advokatens tavshedspligt om forligsforhandlinger også gælder i forhold til bobestyrer i bobestyrerboer.

Bobestyrer er efter kompetencereglerne i dødsboskifteloven tillagt en selvstændig og handlekraftig rolle. Skifteretten er derfor kun i meget begrænset omfang inddraget i behandlingen.

Kompetencereglerne indebærer, at bobestyrers vurdering af en tvist mellem arvinger, der er omfattet af dødsboskiftelovens § 89, stk. 1, bliver lagt til grund for boets behandling, såfremt en arving ikke indbringer spørgsmålet for skifteretten.

Tvisten mellem Person 3 og Person 1 er en tvist, som er opstået i forbindelse med boets behandling, som efter § 89, stk. 1, skal afgøres af skifteretten (og ikke som almindelig civil retssag). Da sagen vedrørte arveforholdene, kunne tvisten efter sin karakter ikke afgøres ved det almindelige bostyre, herunder afstemningsreglerne i § 53, stk. 2.

Lovens ordning er for sådanne tvister, at bobestyrer skal opfordre til sagsanlæg, og så fremt sag ikke anlægges, skal bobestyrer skriftligt rede-gøre for sin vurdering af spørgsmålet, som vil blive lagt til grund under sagens videre behandling, jf. § 54, stk. 2.

Dette indebærer, at bobestyrer færdigbehandler boet ud fra sin vurdering af, hvordan tvisten skal løses, såfremt der ikke anlægges sag.

Advokat Sagsøger forståelse af reglen i § 54, stk. 2, og bobestyrers rolle, er ikke korrekt. Det følger af det anførte, at bobestyrers vurdering kun bliver lagt til grund, så fremt der er enighed mellem parterne [...]. Bobestyrers vurdering bliver efter loven, som anført, lagt til grund, såfremt retssag ikke bliver anlagt efter bobestyrers opfordring her til. En part kan godt være uenig i bobestyrers vurdering, men vælge ikke at anlægge rets sag om spørgsmålet. Dette er givetvis hyppigt forekommende. Kriteriet for, at bobestyrers vurdering bliver afgørende, er altså ikke enighed – men derimod, at sag ikke bliver anlagt. Forsøget på at decimere bobestyrers rolle, og betydningen af, at tavshedspligten om forligsforslag også omfatter bobestyrere, er uholdbart.

Advokatnævnet gør gældende, at bobestyrer i bobestyrerboer i kraft heraf har en foreløbig tvisteløsende funktion, som bliver endelig, såfremt sag ikke anlægges.

Advokatnævnet gør videre gældende, at det er denne tvisteløsende funktion, der gør, at advokatens tavshedspligt om forligsforhandlinger overfor afgørende instanser også gælder i forhold til bobestyrer i bobestyrerboer. Det er dermed uden betydning, at bobestyrers indstilling ikke har virkning som en egentlig retlig afgørelse [...].

Advokatnævnet gør herom desuden gældende, at en tilsidesættelse af denne tavshedspligt udgør en overtrædelse af god advokatskik.

Advokat Sagsøger skulle dermed have undladt at videregive oplysningerne om forligstilbuddet til bobestyrer, og han har ved videregivelsen overtrådt god advokatskik.

Det bestrides herved, at den forudgående *varsling* af sagsanlæg medfører, at tavshedspligten overfor bobestyrer ikke gælder. Bobestyrer skal, uanset varsling af sagsanlæg, gå frem efter proceduren fastlagt i loven (§ 54, stk. 2), og fremkomme med sin indstilling, så fremt sag ikke anlægges. Varsling af sagsanlæg er ikke ensbetydende med sagsanlæg.

Varslingen var konkret da heller ikke ensbetydende med, at sagsanlæg ville blive en realitet såfremt det i brevet af 16. juni 2022 [...] rejste krav ikke blev anerkendt senest 10 dage efter brevet modtagelse. Det viser dels formuleringen af varslingen; dels det tidsmæssige forløb; samt dels dét, at advokat Sagsøger ikke blot afviste forligstilbud det i brevet af 1. august 2022 [...], men tværtimod oplyste i sit omhandlede brev af 20. september 2022 [...], at der var behov for yderligere oplysninger ” *inden det er muligt for min klient at tage endelig stilling til det fremsendte forligstilbud* ” .

Ligeledes er det uden relevans for ansvarsbedømmelsen, at bobestyrer udbad sig orientering [...]. Advokat Sagsøger var – af hensyn til modparten – forpligtet til ikke at videregive oplysningerne. Som advokat er man bundet af pligten til at overholde god advokatskik, og bliver aldrig disciplinært ansvarsfri, fordi klienten, modparten eller en tredjepart kræver en bestemt handling eller undladelse af advokaten. Bobestyrers anmodning om at blive holdt orienteret, var således ikke en opfordring til at bryde tavshedspligten om forlig. Og selv hvis det havde været det, havde en sådan anmodning ingen relevans haft ved adfærdsvurderingen, da bobestyrer ikke kan ophæve tavshedspligten.

I øvrigt er det ikke rigtigt, at advokat Sagsøger ved videregivelsen af oplysninger blot *fortsatte* den orientering af bobestyrer, som parterne selv havde etableret. Advokat Vidne 1 havde jo netop *ikke* sendt sit forligstilbud til bobestyrer. Og om bobestyrers bemærkninger, er der rettelig tale om, at bobestyrer ” *afventer arvingens stillingtagen* ” til påkravet fra 16. juni 2022 [...] og senere en anmodning om oplysning om ” *status* ” på forligsdrøftelserne, og således ikke en anmodning om et nærmere indblik heri.

Det bestrides, at det både 16. juni 2022 og 20. september 2022 stod klart, at parternes tvist aldrig ville blive afgjort af bobestyrer [...].

Varsling af sagsanlæg er ikke ensbetydende med, at sagsanlæg bliver en realitet. Det ved alle advokater.

Forhold 2 – Videregivelse til retten

Ved fremlæggelsen for retten af brevet, undlod advokat Sagsøger at bortredigere forligstilbuddets afsnit vedrørende værdiansættelsen af lejligheden.

Lejligheden var overdraget i afdødes levende live til Person 1 i 2017 for en købesum på 1.912.000 kr. I brevet anførte advokat Vidne 1 bl.a., at det "*ikke [er] givet, at overdragelsen vil kunne anses som misbrug af det uskiftede bo ...*" og at en "*markedspris synes ... at have været i niveau 3.830.000 kr.*", ligesom han skrev om de konkrete omstændigheder "*der ville kunne tale imod misbrug*".

Advokatnævnet gør gældende, at det i brevet anførte om lejlighedens værdiansættelse udgør en integreret del af forligsforslaget.

Allerede tilkendegivelsen om markedsprisen, der ligger meget langt fra den anvendte købesum, viser, at Person 1 var indstillet på, at den anvendte pris ikke var holdbar. Med bortredigeringen af en del af brevets overskrift og af de afsluttende afsnit, er det i øvrigt oplagt, at der med brevet blev fremsat et forligsforslag. Det er i øvrigt også meget nærliggende at antage, at brevet var et forligstilbud, når dets læsbare indhold holdes op imod påkravet af 16. juni 2022 [...], som brevet jo var en besvarelse af.

Advokatnævnet gør gældende, at advokat Sagsøger skulle have bortekstraheret hele afsnittet om værdiansættelsen af lejligheden.

Videre gør Advokatnævnet gældende, at han ved at undlade dette, har overtrådt god advokatskik.

Det er ikke afgørende, om de videregivne oplysninger siger noget eksakt om forligsbeløbet. Men at der består en sammenhæng, følger af, at vederlagskravet netop ud fra oplysningerne om værdiansættelsen blev opgjort til knap 240.000 kr., hvilket kan sammenholdes med det foreslåede forligsbeløb på de 200.000 kr.

Advokatnævnet gør gældende, at det er uden relevans for ansvarsbedømmelsen, om det var objektivt forkert, at Person 1 tilbage i 2021 havde oplyst til Person 3, at der var "*meget få aktiver i boet*" [...]. Det er grundløst, når det hævdes, at det på grund af denne oplysning var "*afgørende, at retten i hovedsagen fik indblik i den samlede historik for kor-respondancen mellem parterne, herunder vedr. værdien af ejendommen ..., eftersom denne ud-gjorde et vigtigt bevis for Person 3's påstande om misbrug af det uskiftede bo*" [...]. Der er ikke hermed givet nogen egentlig forklaring på, *hvorfor* bevisførelse i form af fremlæggelse af oplysningerne i forligstilbuddet om værdiansættelsen – herunder oplysningen med anerkendelsen af, at markedsværdien var væsentlig højere end den anvendte købesum – var endda "*afgørende*". Og under alle omstændigheder var det uberettiget på grund af advokat Sagsøgers tavshedspligt herom. Bevisførelsen måtte tilrettelægges på en anden måde.

Det samme kan indvendes overfor anbringendet om, at formålet med fremlæggelsen var at oplyse om parternes opfattelse af sagen generelt, og at bilaget blev fremlagt i åbenbar varetagelse af klientens interesser [...].

Endvidere bestrides det, at advokat Vidne 1's – efterfølgende – fremlæggelse af forligstilbuddet i sin helhed er relevant for ansvarsbedømmelsen [...]. – Skaden skete ved advokat Sagsøgers fremlæggelse, og advokat Vidne 1's efterfølgende fremlæggelse var alene foranlediget heraf.

At sagen angik en arvesag om en økonomisk konflikt, og at der angiveligt var et meget højt og personligt konfliktniveau [...], er uden relevans for adfærdsvurderingen.

Tilsvarende gælder, at der kun var få midler i boet [...], og at der også var et spørgsmål om ægtheden af et dokument [...].

Disse og andre forhold kan ikke begrunde den manglende bortredigering af forligstilbud dets afsnit vedrørende værdiansættelsen af lejligheden.

Om sanktion

Advokatnævnet har sanktioneret advokat Sagsøger med en bøde til statskassen på 20.000 kr.

Advokatnævnet anvender et normalbødesystem. I Advokatnævnets sanktionssystem opereres således med en normalbøde på 10.000 kr. for et førstegangstilfælde uden formildende eller skærpende omstændigheder. Bøden for en grov overtrædelse er som udgangspunkt 20.000 kr. Derudover anvendes princippet i straffelovens § 89, og der gælder ved bødeudmålingen et princip om absolut kumulation.

Tidligere afgørelser tillægges gentagelsesvirkning. Den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkningen er fem år. Princippet om gentagelsesvirkning anvendes uanset om overtrædelserne er ligeartede.

Advokatnævnets sanktionssystem er tiltrådt i fast praksis ved domstolene. Der skal efter retspraksis foreligge særlige omstændigheder, for at domstolene vælger at ændre ved Advokatnævnets bødeudmåling (jf. bl.a. U 2018.1160 H).

Advokat Sagsøger er tidligere blevet sanktioneret af Advokatnævnet for overtrædelse af god advokatskik. Det drejer sig senest om Advokatnævnets kendelse af 28. april 2022, hvorved han blev sanktioneret med en bøde på 20.000 kr. [...], fastsat til dels under hensyntagen til en sanktion ved Advokatnævnets kendelse af 6. september 2021; og om Advokatnævnets kendelse af 5. oktober 2022, hvorved han blev sanktioneret med en bøde på 20.000 kr.

Advokatnævnets kendelse af 6. september 2021 og Advokatnævnets kendelse af 28. april 2022 har gentagelsesvirkning indbyrdes og i relation til forholdet i den nu afgjorte sag, og er således med rette tillagt gentagelsesvirkning ved udmålingen af sanktionen i denne sag.

Ved Advokatnævnets afgørelse af denne sag var Advokatnævnets kendelse af 5. oktober 2022 ikke endelig, og den blev derfor ikke tillagt gentagelsesvirkning. Kendelsen af 5. oktober 2022 blev stadfæstet ved dom afsagt af Københavns Byret 1. november 2023 (rettens sag BS-43466/2022-KBH), og Procesbevillingsnævnet har 6. marts 2024 meddelt afslag på ansøgning om anketilladelse. I og med afgørelsen er endelig nu efter Advokatnævnets afgørelse af kendelsen i nærværende sag, skal den principielt tillægges gentagelsesvirkning, idet det dog tilføjes, at Advokatnævnet ikke har påstand om forhøjelse af den udmålte sanktion.

Der er intet grundlag for sanktionsbortfald (sagsøgers subsidiære påstand) eller for en ændring af sanktionen til en irrettesættelse (sagsøgers mere subsidiære påstand), eller for en formildelse i øvrigt.

Det tilføjes, at Advokatnævnet uagtet der i denne sag er tale om to tilfælde af videregivelse til forskellige instanser, og således reelt om to selvstændige forhold, alene har udmålt bøde for én overtrædelse. Det sker, når Advokatnævnet finder, at forholdene har en fælles indre kerne. Det kan lægges til grund, at det har været vurderingen i denne sag.

Heraf følger, at en evt. anderledes bedømmelse ved domstolene af det ene af de to forhold, ikke kan føre til sanktionslempelse.

...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Højesteret har i dom af 12. december 2017 (UfR 2018.1160) anført, at det følger af den prøvelsesordning, der gælder vedrørende Advokatnævnets kendelser, at domstolene kan foretage en udtømmende prøvelse såvel med hensyn til, hvor vidt en advokat har tilsidesat en pligt, herunder handlet i strid med god advokatskik, som med hensyn til valget og udmålingen af selve sanktionen. Højesteret har i dommen udtalt, at prøvelsesordningen imidlertid ikke indebærer, at domstolene nødvendigvis skal tilsidesætte Advokatnævnets afgørelse, hvis der kan rejses en vis tvivl om nævnets vurdering. Domstolene må således særskilt vurdere, om der er fornødent grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse.

Som anført i den indbragte nævnskendelse er det ubestridt, at advokat Sagsøger oplyste bobestyrer om advokat Vidne 1's forligsforslag på vegne af advokat Sagsøgers modpart, samt at advokat Sagsøger fremlagde en ekstraheret udgave af forligsforslaget for retten under en efterfølgende anlagt retssag.

Retten finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets vurdering, hvorefter advokat Sagsøger har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved at have oplyst først bobestyrer om modpartens forligsforslag og ved efterfølgende at have fremsendt en ikke tilstrækkelig ekstraheret udgave af forligsforslaget til retten.

Retten tiltræder således nævnets vurdering af, at fremsendelse af en modparts forligsforslag til en bobestyrer under en tvist mellem arvinger i dødsboet udgør en særskilt tilsidesættelse af god advokatskik, idet bobestyrers vurdering kan blive lagt til grund for boets behandling, såfremt ingen af arvingerne indbringer spørgsmålet for domstolene.

At bobestyrer havde anmodet parterne om at holde bobestyreren orienteret, og at advokat Sagsøgers klient efter det oplyste på et tidligt tidspunkt i forløbet ønskede retssag anlagt, samt advokat Vidne 1's efterfølgende fremlæggelse af forligsforslaget i sin helhed er uden betydning for vurderingen af, hvorvidt advokat Sagsøger har tilsidesat god advokatskik.

Retten tiltræder henset til advokat Sagsøgers tidligere sager i Advokatnævnet, at sanktionen for de omhandlede to forhold er fastsat til en bøde på 20.000 kr., jf. princippet i straffelovens § 89.

Byretten stadfæster herefter Advokatnævnets kendelse af 21. december 2023.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 20.000 kr. Advokatnævnet er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Advokatnævnets kendelse af 21. december 2023 i sag nr. 2023-1576 stadfæstes.

Sagsøger skal til Advokatnævnet betale sagsomkostninger med 20.000 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.



Publiceret til portalen d. 02-02-2026 kl. 13:00

Modtagere: Advokat (H) Sagsøger, Sagsøgte Advokatnævnet, Advokat (H) Martin
Simonsen, Sagsøger